

Александра и страшно го изобличи и похули, че съ това бѣ показалъ съвсѣмъ не благороденъ характеръ, и щѣше да бжде недостоенъ за богатата, които го обкружаваха, ако напримеръ би станалъ зетъ на Карски човѣкъ, и да работи за единъ такъвъ варварски царь. А писа на Коринтиянитѣ да му испратитъ Тессала вързанъ съ вериги. ¹ И отъ другитѣ приятели на Александра, като напримеръ Арпала, Неарха, при тѣзи още и Фригия и Птоломея прати ги на заточение вънъ отъ Македония. Но по послѣ Александръ призва ги назадъ, и ги държеше на голѣмъ почетъ. А когато Павсания, единъ отъ Македонскитѣ младежи, бѣше похуленъ по мнението на Аттала и Клеопатра, и като не се оправда разгнева се, и щомъ намери случай уби Филиппа съ мѣчътъ си, а прѣстна да бѣга, но Пердиккъ началникътъ на телопазителитѣ на царя стигна го до коньтъ му и го уби; за то на това приключение по големата вина се даде на Олимбияда; защото прѣдполагаха, че когато Павсания бѣше огорченъ та го принуди, и наостри още повече за да извърши злодиянието. Достигна обаче, една насвада и да самага Александра. Защото казваха че слѣдъ оная хула, Павсания отиде при Александра и се оплакваше; а той изрече тѣзи Мидийска ³ поговорка,

„Невестата, младоженецътъ и който ги оженилъ“

1) Види се че Тессалъ бѣше побѣгналъ въ Коринтъ.

2) Еврип. Мид. 289.